

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawach połączonych T-110/03, T-150/03 i T-405/03 Jose Maria Sison przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione przez Josego Marię Sisona w dniu 27 czerwca 2005 r.

(Sprawa C-266/05 P)

(2005/C 243/06)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 27 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Josego Marii Silona, zamieszkałego w Utrechcie, Niderlandy, reprezentowanego przez J. Fermona, A. Compté'a, H. Schultza i D. Gursesę, lawyers, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawach połączonych T-110/03, T-150/03 i T-405/03 ⁽¹⁾ Jose Maria Sison przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sadu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawach połączonych T-110/03, T-150/03 i T-405/03.
- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 230 WE następujących aktów: a) decyzji Rady z dnia 27 lutego 2003 r. (06/c/01/03) stanowiącej odpowiedź, przyjętą przez Radę w dniu 27 lutego 2003 r., na potwierdzający wniosek Jana Fermona przesłany faksem w dniu 3 lutego 2003 r. na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽²⁾, doręczoną pełnomocnikowi wnoszącego odwołanie w dniu 28 lutego 2003 r.; b) decyzji Rady z dnia 21 stycznia 2003 r. (41/c/01/02) stanowiącej odpowiedź, przyjętą przez Radę w dniu 21 stycznia 2003 r., na potwierdzający wniosek Jana Fermona przesłany faksem w dniu 11 grudnia 2002 r. na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, doręczoną pełnomocnikowi wnoszącego odwołanie w dniu 23 stycznia 2003 r.; oraz c) decyzji Rady z dnia 2 października 2003 r. (36/c/02/03) stanowiącej odpowiedzi przyjętej przez Radę w dniu 2 października 2003 r. na potwierdzający wniosek Jana Fermona o udzielenie dostępu do dokumentów, przesłany Radzie faksem w dniu 5 września 2003 r. na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i zarejestrowany w Sekretariacie Generalnym Rady w dniu 8 września 2003 r.

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji należy uchylić z następujących względów:

1. Naruszenie art. 220, 225 i 230 WE, ogólnej zasady prawa wspólnotowego wyrażonej w art. 6 i 13 EKPCz oraz prawa do obrony.

Sąd Pierwszej Instancji zbyt ogranicza zakres swojego badania zgodności z prawem, nie ustosunkowując się do argumentów wnoszącego odwołanie.

2. Naruszenie prawa dostępu do dokumentów (art. 1 akapit drugi EU oraz art. 6 ust. 1 EU oraz art. 255, art. 4 ust. 1 lit. a), art. 4 ust. 6, art. 220, 225 i 230 WE).

Analiza dokonana przez Sąd Pierwszej Instancji prowadzi w rzeczywistości do pełnej dyskrecjonalności Rady i całkowitego zanegowania prawa dostępu do dokumentów.

3. Naruszenie obowiązku uzasadnienia (art. 253 WE) oraz art. 220, 225 i 230 WE.

Analiza dokonana przez Sąd Pierwszej Instancji prowadzi do zanegowania obowiązku uzasadnienia i narusza art. 253 WE.

4. Naruszenie prawa dostępu do dokumentów (art. 1 akapit drugi, art. 6 ust. 1 EU, art. 255 WE) oraz art. 6 ust. 2 EKPCz i zasady domniemania niewinności oraz art. 13 EKPCz ustanawiającego prawo do skutecznego środka odwoławczego w przypadku naruszeń praw wyrażonych w EKPCz.

Sąd Pierwszej Instancji w sposób dyskrecjonalny ogranicza przedmiot sporu.

5. Naruszenie prawa dostępu do dokumentów i art. 1 akapit drugi, art. 6 ust. 1 EU, art. 255 WE oraz art. 4 ust. 5 i art. 9 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 1049/2001.

Sąd Pierwszej Instancji w sposób błędny dokonał wykładni i zastosowania art. 4 i 9 rozporządzenia Rady nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 9.7.2005, str. 15

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji